

QULU AĞSƏS

Kimsən, nəçisən, ay Allah –
Heç səndən baş tapammadıq.
Özün qurduğun dünyada
Sənə bir iş tapammadıq.

Günün necə keçir barı,
Can verib can almağınan?..
Səni nəynən bəndə salaq,
Tutaq hansı qarmağnan?!

Görsək, heç nə eləmərək,
Bir üzünü göstər bizə!
Yaxşı günün əgər busa,
Yaman günü göstər bizə!..

Neyləsən, sevirəm səni,
Qulunam, gəl min boynuma!..
Bu şeiri də sən yazmısan,
Babalı mənim boynuma...

Görsən ki, qaranlıq çökür aləmə,
Görsən ki, axşamdı...fikir eləmə.
Bir uçuq yuxudu gecənin boyu
Nə qədər imkan var rahatlan, uyu...

Qəflətən bir çağa salar hay-həşir
Səhər – körpəsidi doğan Günəşin.
Onu ovutmağa tələsər hamı,
Beləcə, salarlar yenə axşamı.

Təzədən qaramat basar dünyanı,
Hamı doğan Günəş? körpəsi hanı?
... Görsən hər tərəfdən əlin üzülür,
Görsən üşüyürsən...yandır özünü...

Yazırsan: «Ölürəm...» Min şükür, alqış!
Nə yaxşı, sevgidən ölən hələ var.
Demə, kişidən də mələk olarmış,
Əzrayıl olanda axı nə olar...

Bilmirəm dünyanın xoşbəxti deyim,
Bilmirəm dünyanın bədbəxti sənə.
Düzü, istəmirəm xətrinə dəyim,
Cavab axtarıram nə vaxtdı sənə...

Kimsə ayağını qoymaz içəri –
Könlümün keşiyin balam çəkirsən.
Sevgi ötən gündür məndən ötəri,
Sən məni səvməklə dala çəkirsən.

Cavab məktubumda sözlər baş-ayaq,
Bir ucdan yazılır, pozulur elə.
Qorxuram öləsən sevgin yaşaya,
Qorxuram qalasan - məhəbbət ölə.

Canım-gözüm,şükür de ki,
Ölsən də başın üstəki –
Pəmbə buluddu, daş deyil...

Sevməyi var, sancmağı var
Baxma hərdən uçmağı var –
Ürək yuvadı, quş deyil...

Neynəyəyəm görən sənsiz?!
Ha istədim öləm sənsiz –
Baxdım ki, mənlük iş deyil...

Bu da mənim baxtımdandı,
Gözüm Tanrı taxtındadı –
Onun da yeri boş deyil...

Allaha baxmasaydım,
girməzdin yuxuma da!
Torpaq kimi soyuyur -
ən isti, yaxın adam...

Harda itib - batmışan,
hayına çağır gəlīm.
Toyuna çağırmadın,
vayına çağır gəlīm...

De, necə tapım səni,
nə mərdəm, nə ov iti.
Sənin izin, ünvanın
mənim axırım itib.

Bəlkə veriblər səni
Tanrının yaddaşına?
Mən sənə söz tapşırım,
sən də öz adaşına:

Nə olar, ayırməsən
de, ikimizdən məni!
Getdin?.. sənə yaxşı yol,
gəlməsən, gözlə məni...

Dilimdən düşmür bir ad
nöqtələr...
Tanrıdan gözəl cəllad
nöqtələr...
Dərdidi dərmanımın
nöqtələr...
Arasında qanımanın
nöqtələr...
Yel vurduqca tökülür
nöqtələr...
«Göy» suala bükülü
nöqtələr...
Qələm-varaqdı, bir də
nöqtələr...
Göydə Allahdı, yerdə
nöqtələr...

Yorulub oturdum
varağın bir küncündə,
ürəyim it kimi ulayır
it kimi...
at gücündə.
Qışa bir taya şeir yığmışam
sözü misraya vura - vura.

Günəş - müqəvva görünsəydi
gecəni quş kimi qorxuzub uçura...

Düşünürəm:

Yaşamaq!

– dünyanın ən zor işi!

Yaşamaq!

– irəli qovaraq keçmiş!

Fəqət...

istəyirəm əcəl gələndə

qarşımda heç nə dayanmasın.

Məni elə çağırın ki,

sevgilim yuxudan oyanmasın...

Yastıq qoyub başımıza

əcəb yatırdın bizi.

Aç gözünü, qaranlığın

Qırıb batırdı bizi.

Milyon illərdi yeyirik

Süfrənin qırağından.

Çörək bizi tutar deyən,

Dinmirik qabağından.

Nə boydasan görən heylə?

Bir ölçüyə gəlmirsən?

Baş çəkmirsən qullarına

Bizə niyə gəlmirsən?

...Özünü görməsək də,

Xofun yamandı, Allah!

Bizi qırıb qurtarmamış,

Ölmə, amandı, Allah...

Dağa bax...sən allah

nə gündədi

Ayağı ayağına dolaşan

beş-altı ağacdı

qozbel torpağı

balatası qaçmış kündədi...

Dili yoxdu

ildırım vuranda çığıra

pulu yoxdu

özünə lift çəkdirə,

dərəni qonaq çağıra...